

Léon Degrelle: A Waffen SS története 3.

2013 május 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Ez annak az előadásnak a módosított változata, melyet Leon Degrelle Waffen-SS tábornok adott az Institute of Historical Review (California, USA) számára, 1982-ben.

A téma: a második világháború (és valószínűleg minden idők) legvitézesebb és legrettegettebb hadereje, a Waffen SS igaz története, olyasvalaki által eladva, aki személyesen is kivette a részét e legendás katonai alakulat harcaiból.

Itt megint érdekes volt a lelkes válasz. 320 ezer német származású önkéntes akart csatlakozni egész Európából, csak Romániából 54 ezer. Abban az időben ezek jelentős számok voltak. Számos problémát kellett megoldani. Például sok germán önkéntes nem beszélt németül. Családjaik kétszáz éve költöztek idegen országokba. Spanyolországban például látom, hogy légiócsapataim gyerekei spanyollá válnak - és unokáik nem beszélnek már franciául. A németekkel ugyanez történt. Az SS-be érkező német önkéntesek először sok különféle nyelvet beszéltek, más szokásaik és szükségleteik voltak.

Hogy találjanak tisztákat, akik ezeken a nyelveken beszélnek? Hogyan koordináljanak egy ilyen nem egységes tömeget? Ezeknek a problémáknak a megoldása volt a Waffen SS asszimilációs programjának a csodája. **A különféle "törzsek" hazahozását a Waffen SS úgy tekintette, mint a valódi európai egység alapját. A 300 ezer német önkéntest szívesen fogadták az SS-ben mint testvéreket, és ezek ezt azzal viszonozták, hogy lelkes, hős és hős tagjai lettek a német SS-nek.**

Egy éven belül minden megváltozott, a Waffen SS barakkjai tele voltak, az akadémiák tele voltak. A legszigorúbb főtábori követelmények és feltételek minden germán önkéntesre is vonatkoztak. Minden módon a legjobbaknak kellett lenniük, testileg és lelkileg. Nekik kellett a germán faj legjobbjává válniuk.

A germán fajelméletet szándékosan eltorzítják. Ez soha nem volt "más-fajok-elleni" rasszizmus. Ez németbarát rasszizmus volt. Az volt a célja, hogy a germán fajt erőssé és egészségessé tegye minden lehetséges módon. Hitler nem akart degenerált milliósokkal élni, ha lehetséges volt ezt megakadályozni. Ma mindenütt alkoholizáltak és kábítószereseket találunk. Hitler tördött vele, hogy a német családok egészségesek legyenek, hogy egészséges gyerekeket neveljenek föl, hogy a nemzet egészségesen újuljon meg. A germán rasszizmus a saját faj kreatív erejének újralfelfedezése volt, kultúrájának újralfelfedezése. A kiválóság, a nagy ideálok után való kutatás volt. A nemzetiszocialista rasszizmus nem más fajok ellen volt, hanem a saját fajért. Célja a saját faj megvédése és javítása volt, és azt akarta, hogy más fajok ugyanúgy védjék saját értékeiket.

Ezt az is mutatta, hogy a Waffen SS, mikor megnéztük, 60 ezer muszlimot is fölvetett. A Waffen SS elfogadta ezek életmódját, szokásait és vallásukat. Minden iszlám egységnek volt imámja, minden csapatnak volt mullahja. Mindannyiunk kívánsága volt, hogy jó tulajdonságaikat a legjobban hozzuk ki. Ez volt a mi rasszizmusunk. Jelen voltam, amikor minden muzulmán bajtársam személyes ajándékot kapott Hitlertől újévkor. Ez nyakék volt, rajta egy kis Koránnal. Hitler ezzel a kis szimbolikus ajándékkal tisztelte meg őket. Azzal tisztelte meg őket, ami életük és történelmük legfontosabb része volt. **A nemzetiszocialista rasszizmus hős volt a német fajhoz és teljes mértékben megadta a tiszteletet minden más fajnak.** Itt halljuk: "Mi van az zsidóellenes rasszizmussal?", erre ezt válaszolhatjuk: "Mi van a zsidó gojellenességgel?" **A zsidó faj szerencsétlensége, hogy soha nem jött ki semmilyen más fajjal. Ez rendkívüli történelmi jelenség.** Ha valaki a zsidók történetét tanulmányozza - ezt teljesen tárgyilagosan mondom minden érzélem nélkül -, fejlődésüket a századok folyamán, észreveszük, hogy mindig, mindenütt és mindenkor gyilkolták őket. Gyilkolták őket a régi Egyiptomban, az ókori Görögországban, a római idők alatt annyira, hogy 3 ezret közülük Szardíniába deportáltak. Ez volt az első zsidó deportáció. Gyilkolták őket Spanyolországban, Franciaországban, Angliában (Angliából évszázadokra ki voltak tiltva) és Németországban. Egy ószinte zsidó író, Bernard Lazare írt egy nagyon érdekes könyvet az antiszemitizmusról, amelyben megkérdezte saját magát: "Nekünk zsidóknak meg kellene kérdeznünk: miért gyilkolnak bennünket mindenütt? Ennek oka nem üldözésünk, mert ezek más-más helyeken vannak, más-más időben. Ez azért van, mert bennünk van valami nagyon gyilkolatos." Ami gyilkolatos, az az, hogy **a zsidók mindig eljogokkal rendelkeztek osztályként, isten kiválasztottjaiként akartak élni, és törvények fölött. Ez a viselkedésük tette őket gyilkolttá. A zsidó faj ezért sajátos faj. Hitler nem akarta azt megsemmisíteni: azt akarta, hogy a zsidók találják meg saját identitásukat saját környezetükben, és nem mások rovására. Ha a nemzetiszocializmus harcban állt a zsidókkal, akkor ez egyetlen tárgyra volt korlátozva: hogy a zsidók békésen hagyják el Németországot.** Saját országot akartak nekik adni Németországon kívül. Madagaszkárt vették tervbe, de a terveket nem követték tovább, amikor az Egyesült Államok belépett a háborúba. Időközben Hitler arra gondolt, hogy a zsidók éljenek tovább hagyományos gettóikban. Meglesz saját vezetőségük, önkormányzatuk lesz és úgy élnek, ahogy akarnak. Saját rendőrségük volt, saját villamosuk, saját zászlójuk, saját gyáraik, amelyeket mellékesen a német állam épített. A többi fajok képviselőit szívesen látták Németországban, de nem mint eljogokkal bíró megszállókat. Egy év alatt a Waffen SS sok germán embert gyűjtött össze Észak-Európából és németek százait Németországon kívül, a Waffen SS Volksdeutsche (=népi német)-eit. Ekkor lángolt föl a nemzetiszocializmus és a kommunizmus közti ellentét nyílt lánggá. Ellentét mindig létezett. A Mein Kampfban Hitler világosan megírta célját: a kommunizmus világot fenyegető veszélyének megszüntetése, és mellékesen földet követelt Kelet-Európában. Ez a keletre való terjeszkedés sok haragot okozott: hogyan tudtak a németek földet követelni Oroszországtól? A válasz: hogyan tudtak az amerikaiak földet követelni az indiánoktól az Atlanti és a Csendes

óceán között? Hogyan követelhetette Franciaország Dél-Flandriát és Rousillont Spanyolországtól? És mi van Nagy-Britanniával és sok más országgal, amelyek más területeket követeltek, meghódították azokat és oda telepedtek? Valahogy, valamikor megtették ezt. Az mind rendben volt, hogy ezek az országok idegen területeket foglaltak el, de Németországnak ez tilos volt. Én személyesen mindig nyomatékosan megvédtem Oroszországot, és végül sikerült Hitlert meggyőznom arról, hogy a németeknek partnerként kell élni Oroszországgal és nem hódítóként. Mielőtt partnerekké válhattak volna, ki kellett söpörni a kommunizmust. A szovjet-német szerződés ideje alatt Hitler megpróbált időt nyerni, de a szovjetek egyre agresszívebben léptek föl Észtszággal és Bukovinával szemben. Most részleteket olvasok szovjet iratokból, ezek a legleleplezőbbek. Olvassuk magától Vorosilov marsalltól: "Most van időnk arra, hogy előkészüljünk arra, hogy kivégezzük a kapitalista világot, amíg az haldoklik. De óvatosaknak kell lennünk. A németeknek nem szabad sejtetniük, hogy mi le akarjuk szűrni őket, amíg nek a franciákkal hadakoznak. Máskülönben megváltoztathatják haditervüket és megtámadhatnak bennünket." Egy fejezetben Kopotinov marsall írta: "Hitler Németországa és a Szovjetunió közti békés együttélés csak ideiglenes. Nem fogjuk hosszán elfogadni." Timosenko marsall a maga részéről nem akarta elsietni: "Ne felejtjük el, hogy hadi felszerelésünk a szibériai gyárakból nem jön meg széllel." Ezt 1941 elején írták, és a hadianyagot csak széllel kellett szállítani. A hadipari komisszariátus jelentésében ez állt: 1942-ig nem kezdjük el a teljes termelést. Zsukov marsall hozzáfűzte: "Hitlernek sietnie a megtámadásunk. Jó oka van erre."

Valóban, **Hitlernek jó oka volt arra, hogy megtámadja Oroszországot, mert észrevette, hogy időt fogják kisöpörni, ha ezt nem teszi meg.** Zsukov hozzáfűzte: "Még néhány hónapra van szükségünk ahhoz, hogy kiegyenlítsük néhány hibánkat 1941 vége előtt. 18 hónap szükséges ahhoz, hogy haderejünket teljesen modernizáljuk."

A rendelkezések teljesen pontosak. A legfelső szovjet negyedik tanácsában 1939-ben kimondták, hogy a tisztek szolgálati ideje három év, a katonáké négy év, hadiflotta légénységénél öt év. Mindezeket a határozatokat alig egy hónappal azután hozták, hogy a szovjetek aláírták a békeszerződést Németországgal.

Így a szovjetek a békére ittak, és eszeveszetten készültek a háborúra. Több mint 2500 betonerdőt építettek 1939 és 1940 között. 160 hadosztályt tettek harcképesé, 60 tankhadosztályt állt riadókészültségben. A németeknek csak tíz páncélos hadosztályuk volt. 1941-ben a szovjeteknek 17 ezer tankjuk volt, és 1942-ben 32 ezer. 92,578 légifegyverük volt, és 17,545 hadirepülőjük számszerűleg 1940-ben meghaladta a német hadirepülőjük számát. Egyszerű megérteni, hogy amikor ilyen hadikészültség volt folyamatban, **Hitlernek csak egy választása maradt: vagy a Szovjetunió azonnali megtámadása, vagy saját megsemmisítésével szembenézni.**

Hitler Oroszországi hadjárata egy "utolsó esély" hadjárat volt. Hitler nem ment túl optimistán Oroszországba. Később ezt mondta nekem: "Amikor beléptem Oroszországba, olyan voltam, mint egy bezárt ajtóval szembenálló ember. Tudtam, hogy át kell rajta mennem, de anélkül, hogy tudnám, mi van mögötte." Hitlernek igaza volt. Tudta, hogy a szovjetek erősek, de mindenekelőtt azt tudta, hogy később még sokkal erősebbek lesznek. Csak 1941-ben volt valamennyi esélye. A briteknek még nem sikerült kiterjeszteniük a háborút. **Hitler, aki soha nem akart háborút Nagy-Britanniával, még most is békét próbált kötni.** Meghívott egy hétre magához. Meg akarta velem vitatni a helyzetet és hallani, hogy mit szólok hozzá. Nagyon egyszerűen és világosan beszélt. A légkör informatív és laza volt. Otthon érezte magát az ember nála, mert élvezte a vendéglátást. Kényelmesen kente meg a pirított kenyereket vajjal és adta őket körbe, és - noha nem ivott - hozott nekem minden étkezés után egy üveg pezsgőt, mert tudta, hogy én szeretek inni egy poháryit ebéd után. Mindezt minden hétfő nélkül és nagyon szívélyesen. Ez is része volt zsenijének, mert az egyszerűség embere volt a legkisebb alakoskodás nélkül, és nagyon szerény ember. Angliáról beszélt. Egyszerűen megkérdeztem: "Miért nem látta el a britek baját Dünkirchenben? Mindenki tudja, hogy ki tudta volna őket füstölni." Ezt felelte: "Igen, visszatartottam csapataimat, és hagytam, hogy a britek hazameneküljenek Angliába. Egy ilyen vereség úgy megalázta volna őket, hogy nehéz lett volna velük később békét kötni." Ugyanekkor Hitler azt mondta nekem, hogy nem akarta a szovjetek abban való hitét eloszlatni, hogy meg akarja támadni Angliát. Megemlítette, hogy Lengyelországba induló csapatai között kis angol-német szótárakat osztott ki. A szovjet kémek kötelességtudóan jelentették a Kremlnek, hogy Németország lengyelországi jelenléte csak blöff, és nek hamarosan továbbmennek a brit szigetekre.

1941. június 22-én Németország Oroszországot támadta meg és nem Angliát. Az első győzelmek gyorsak voltak, de drágák. Hétfő csatában éltem az orosz fronton. Tragikusan hétfő volt, és mártírium is volt. A végtelen mérföldek ezrei az Oroszországi sztyeppéken nyomasztóak voltak. Gyalog kellett elérnünk a Kaukázust, mindig szélsőséges körülmények között. Nyáron gyakran térdig vonultunk az iszapban, télen pedig a nulla fok alatti fagyban. De 1941-ben pár nap alatt Hitler megnyerni látszott az oroszországi csatát. A moszkvai csata előtt Hitlernek sikerült legyőznie a szovjet hadsereget és számos hadifoglyot ejtett. Guderian tábornok tankhadosztálya, mely egymagában körülzárt egy több mint egy millió fős szovjet csapatot Kijev mellett, elérte a Moszkvai villamosvonalakat. Ekkor hirtelen hihetetlenül erősen kezdett fagyni: 40, 42, 50 fok mínusz! Ez nemcsak azzal járt, hogy emberek fagytak meg, de a gépek is megfagytak a helyükön. Egyetlen tank sem tudott továbbmenni. A tegnapi iszap szilárd jégdarabbá fagyott, fél méter magassá, és ez eljegesítette a tank futófelületét. 24 óra alatt megfordult véleményünk a taktikáról. Ekkor történt az is, hogy Szibériában, a Távolságon állomásozó csapatokat visszahozták és harcba vetették a német csapatok ellen. Ez a pár végzetes nap meghozta a különbséget a

gy?zelem és a vereség között, mellyel Hitler az olaszok görögországi hadm?velete miatt tartozott 1940 ?szén.

Mussolini irigyelte Hitler hadi sikereit. Ez mély és halk irigység volt. Mussolini barátja voltam, jól ismertem. Figyelemre méltó ember volt, de Európával nem sokat tör?dött. Nem volt ínyére a néz? szerepe, amikor Hitler mindenütt nyert. Úgy érezte, hogy valamit tennie gyorsan kell. Impulzív módon értelmetlen támadást indított Görögország ellen.

Csapatait rögtön legy?zték. De ez okot adott a briteknek arra, hogy megtámadják Görögországot, ami enélkül kimaradt volna a háborúból. Görögországból a britek bombázni tudták a román olajmez?ket, amelyek létfontosságúak voltak Németország harcaihoz. Görögországot arra is tudták használni, hogy levágják a német csapatokat útkon Oroszország felé. Hitler arra kényszerült, hogy elfojtson egy fenyeget? veszélyt. Öt hetet pazarolt el a Balkánon. Ottani gy?zelmei hihetetlen szállítási teljesítmények voltak, de ezek késleltették indulását az oroszországi csatába öt kritikus héttel. **Ha Hitler id?ben elindította volna támadását, ahogy tervezte, akkor öt héttel el?bb érte volna el Moszkvát, a korai ?sz napsütésében, amikor a föld még száraz volt. A háborúnak vége lett volna, és a Szovjetunió a múlt emléke lett volna.** A hirtelen fagy és a friss szibériai csapatok megérkezése rémületet keltett a hadsereg több tábornokában. Vissza akartak vonulni Moszkvától 200 kilométerre. Nehéz elképzelni ennyire ostoba stratégiát! A fagy Oroszországban mindenütt ugyanúgy ott volt, keleten és nyugaton, és a 200 mérföldnyi út a nyitott sztyeppéken csak rosszabbá tette volna a dolgokat. Én Ukrajnában vezettem csapataimat akkor és a h?mérséklet mínusz 42 fok volt. Egy ilyen visszavonulás minden nehéztüzérség otthagadását jelentette volna, beleértve a támadó tankokat és páncélosokat, amelyek a jégbe voltak fagyva. Ez félmillió ember kitevését is jelentette a szovjet orvlövészek er?teljes támadásainak. Valójában ez a biztos halálnak való kitevésükkel volt egyenl?. Csak vissza kell emlékeznünk Napóleon visszavonulására októberben. Novemberben eljutott a Berzina folyóhoz és december 6-án minden francia csapat elhagyta Oroszországot. Hideg volt ugyan, de nem volt téli csata.

El tudja képzelni, hogy a félmillió német, akik a süvölt? hóviharakkal küzdöttek, elvágva a szállításoktól, akiket minden oldalról kozákok tízezrei támadnak? Álltam szemben töltött fegyver? kozákokkal, és csak a leger?sebb túler? tüzelése tudta megállítani ?ket. Hogy megakadályozza ezt az oktalan visszavonulását, Hitlernek 30 tábornokot kellett menesztenie pár nap alatt. Ezután arra szólította föl a Waffen SS-t, hogy töltsse ki az ?rt és növelje meg az erkölcsi tartást. Az SS rögtön szilárdan tartotta a moszkvai frontot. **Az egész háború folyamán az SS sohasem hátrált meg. Inkább meghaltak volna, mint meghátrálnak. Nem lehet elfelejteni a számokat. A Waffen SS 43 ezer embert vesztett Moszkva el?tt. A Führer hadosztály szinte szó szerint az utolsó emberig harcolt. az egész hadosztályból csak 35 ember maradt életben. A Führer hadosztály emberei szilárdan álltak, és a szovjet csapatok nem tudtak keresztültörni rajtuk.** Megpróbálták megkerülni az SS-t a hóban. Így ejtette fogságba a Totenkopf SS hadosztály a híres orosz tábornokot, Vlaszovot. H?siességük nélkül Németországot 1941 decemberében megsemmisítették volna.

Hitler ezt sohasem felejtette el: az ? akaraterejét sugározta ki a Waffen SS Moszkva el?tt. Jellemet és energiát mutattak. És Hitler ezt csodálta a legjobban: az energiát. Számára nem volt elég, ha valaki intelligens vagy ügyes volt. Ezek az emberek sokszor estek darabokra, ahogy a következ? télen látjuk Paulus tábornok sztálingrádi csatájánál.

Hitler tudta, hogy csak pusztá energia és akarat?, a feladás elutasítása, egy akarat, amely minden akadályt legy?z nyerhet meg egy háborút.

Az oroszországi sztyeppék hóvihari megmutatták, hogy a világ legjobb hadserege, a német hadsereg, jól kiképzett tisztek ezreivel és fegyelmezett emberek millióival nem volt elég a gy?zelemhez. Hitler észrevette, hogy meg fogják verni ?ket, hogy valami más kellett, és hogy csak a töretlen hit és egy magasrend? eszme tudja megjavítani a helyzetet. A Waffen SS-nek megvolt ez az ideálja, és mostantól Hitler teljesen rájuk támaszkodott. Európa minden részéb?l önkéntesek siettek német testvéreikhez. Ekkor született a harmadik nagy Waffen SS. El?ször egy német volt, aztán germán és most megalakult az európai Waffen SS. 125 ezer önkéntes jelentkezett a nyugati kultúra és civilizáció védelmére. Az önkéntesek annak teljes tudatában csatlakoztak, hogy az SS-t?l szedte a halál a legtöbb áldozatot. Egymillióból több mint 250 ezer halt meg a harcokban. Számukra a **Waffen SS, a halottak ellenére, Európa születését jelentette. Napóleon ezt mondta Szent Ilona szigetén: "Addig nem lesz Európa, amíg meg nem születik egy vezér."** A fiatal európai önkéntesek két dolgot figyeltek meg: el?ször is, hogy csak Hitler volt az a vezér, aki képes volt Európa kialakítására, és másodsor, Hitler és csak Hitler tudta megvédeni a világot a kommunizmus fenyegetése ellen. Egy európai SS-t nem érdekelték a apró-csepr? féltékenységek, a harcias hazafiaskodás, a határviták, a gazdasági versengés. Ez túl kicsinyes és jelentéktelen volt. Ez az Európa nem volt számukra érvényes már. Ugyanakkor az európai SS, akármennyire is csodálta a németeket és Hitler, nem akart németté válni. Saját maguk akartak maradni és Európa összegy?jtötte Európa népeit. Az európai egységet az összhang hozta létre, nem egyesek uralkodása mások fölött.

Hosszasan megvitattam ezeket a kérdéseket Hitlerrel és Himmlerrel is. **Hitler, mint minden zseniális ember, túlnt a nemzeti állapoton.**

Napóleon el?ször korzikai volt, aztán francia, aztán európai és aztán egy teljesen egyedi általános ember.

Hasonlóképpen Hitler is ausztriai volt, aztán német, aztán egy nagyobb német, aztán germán, mert látta és megértette Európa építésének a fontosságát.

Miután a Waffen SS legy?zte a kommunizmust, a Waffen SS ünnepélyes kötelessége az volt, hogy minden erejével és hatalmával az egyesült Európát építse föl, és nem merült föl a kérdés, hogy a nem német Európát Németország akarta volna uralni.

Miel?tt beléptünk volna a Waffen SS-ben nagyon nehéz ellentmondásokat ismertünk meg. Egyedi egységenként mentünk a keleti frontra a német hadsereg részeként, de a sztálingrádi csata idején észrevettük, hogy Európa nagy veszélyben van. Nagy közös er?feszítésekre volt szükség. Egy éjjel 8 órán át vitatkoztam Hitlerrel és Himmlerrel a nem német európaiak állásáról az új Európában. Pillanatnyilag egyenjogú felekként harcoltunk közös ügyünkért. Hitler tökéletesen megértette, és attól fogva saját zászlónk, saját tisztjeink, saját nyelvünk és saját vallásunk volt. Teljesen egyenjogúak voltunk.

Én voltam az els?, akinek katolikus tábori lelkésze volt a Waffen SS-nél. Kés?bb minden felekezeten volt tábori lelkésze. Az iszlám hadosztálynak saját mullahja volt és a franciáknak még püspökük is volt. Meg voltunk elégedve Hitlerrel, az európaiak egyenrangú szövetségesei voltak. Úgy láttuk, hogy helyünket együtt védjük meg Európát ebben a kritikus órában ugyanolyan jól, mint német bajtársaink.

Hitler számára a legfontosabb a bátorság volt. Új lovagságot alakított ki. Akik megnyerték a lovagsági keresztet, (Ritterkreuz), azok tényleg új lovagok voltak. Megkapták a bátorság nemességét. Minden egységünk, mely a háború befejeztével hazament, olyan er?t képviselt, amely népünk jogát védte országunkban.

Az SS-nél mindenki megértette, hogy az európai egység egész Európát jelenti, Oroszországot is beleértve.

Sok németnek nagy tudáshiánya volt Oroszországról. Sokan azt hitték, hogy Oroszországban mindenki kommunista, míg valójában a kommunista rendszer Oroszországi fölépítése a jelentéktelennél is jelentéktelenebb volt. Azt is hitték, hogy az oroszok az európaiak átlagos ellentéte. De nekik hasonló a családi berendezésük, régi kultúrájuk van, mélyen vallásos hitük és hagyományaik, amelyek hasonlóak a többi európai országéhoz. Az európai SS az új Európát három részbe?l látta kialakulni: Közép-Európát, mint Európa leger?sebb részét, Nyugat-Európát, mint Európa kulturális szívet és Kelet-Európát, mint Európa jöv?beni potenciáját. Így az az Európa, melyet az SS látott, él? volt és valóságos. 600 millió lakosa az Északi tengert?l Vlagyivosztokig élt. Ezen a 8000 mérföld széles földön tudta Európa betölteni hivatását. Hely fiatal embereknek új élet elkezdésére. Ez az Európa lesz a világ jelz?tüze. Egy figyelemreméltó faji együttes. ?si kultúra, lelki? és a legfejlettebb tudományos és technológiai egység. Az SS el?készítette Európa magas rendeltetését.

Hasonlítsuk össze ezekkel az ideálokkal a "szövetségeseiket". A Rooseveltek, a Churchilliek eladták Európát Teheránban Jaltában és Potsdamban. Gyáván feladták magukat a szovjeteknek. Fél Európát kiszolgáltatatták a kommunista rabszolgásként. Európa maradványát erkölcsileg hagyták tönkremenni, minden el?remutató ideál nélkül. **Az SS tudta, mit akart: az ideálok Európáját, mely mindenki számára üdvözít? volt.** A magasabb ideálokban való hit lelkesített négyszázezer német SS-katonát, háromszázezer népi német vagy germán SS-katonát, és háromszázezer más európai SS-katonát. Mind önkéntesek, Európa egymillió épít?je.

Az SS létszáma arányosan n?tt a háború kiterjedésével Oroszországban. Minél közelebb jutott Németország a vereséghez, annál több önkéntes jött a frontra. Ez fenomenális volt; nyolc nappal a végs? vereség el?tt fiatal emberek százait láttam a fronton. A háború legvégéig tudták, hogy a lehetetlent kell elvégezniük, megállítani az ellenséget. Az 1933-ban 180 emberbe?l álló Leibstandarte SS-hadosztályok lettek 1939 el?tt, három hadosztály Lengyelországban, három hadosztály Franciaországban, hat hadosztály az oroszországi háború elején, 38 hadosztály 1944-ben, 1945-re a Waffen SS-nek 50 hadosztálya volt. Minél több SS-katona halt meg, annál több másik sietett, hogy pótolja ?ket. Hittek és rendkívül állóképesei voltak, és egy ezzel ellentétes dolog történt 1943-ban Sztálingrádnál. A vereséget egy gyáva ember határozta el. Nem volt képes arra, hogy a veszéllyel határozottan szembeszálljon, vagy hogy egyértelm?en ezt mondja: nem adom föl, szilárdan állok addig, amíg nem gy?zök. Erkölcsileg és lelki? nem volt mersze és ezért el volt veszve.

Egy évvel kés?bb a Viking SS és a Vallónia SS csapatokat ugyanígy körülkerítették Cserkasszinál. A sztálingrádi vereség friss volt a fejekben, és katonáink demoralizálódhattak volna. Emellett én megsebesültem egy mély oldalsebvel, és 42 fok lázam volt. Mint az SS Vallónia tábornoka tudtam, hogy ez nem vezet jó csapatmorálhoz. Fölkeltem és 17 napon keresztül csatát csata után vezettem, hogy megtörjem a blokádot, sok kézicsatát vívtam, négyszer megsebesültem, de folytattam a harcot. Minden emberem legalább ennyit tett és többet ennél. A támadás megtört az SS merészségén és szellemén Sztálingrád

után, amikor sokan úgy vélték, hogy minden elveszett, amikor szovjet csapatok özönlöttek be Ukrajnába, a Waffen SS megállította a szovjet halál kerekeit. Újra bevették Harkovot és pár vereséget mértek a szovjet hadseregére. Így m?ködtek: **az SS a vereségeket is gy?zelmekké tudta változtatni.**

Ugyanez a félelmet nem ismer? energia volt Normandiában is jelen. Patton tábornok "a büszke SS hadosztályoknak" hívta ?ket. Az SS volt a normandiai ellenállás gerince. Eisenhower megfigyelte: "Az SS általában az utolsó emberig harcolt." **Ha a Waffen SS nem létezett volna, akkor Európát a szovjetek 1944-ben teljesen**

elfoglalták volna.

Elérték volna Párizst, jóval az amerikaiak előtt. A Waffen SS hűsége állította meg a szovjet gyilkos erőt Moszkvánál, Cserkóvnban, Cserkassziban és Tarnopolban. A szovjetek majdnem 12 hónapot vesztek. Az SS ellenállása nélkül a szovjetek Eisenhower előtt érték volna el Normandiát. A nép mélyen hálás volt a fiatalembereknek, akik föláldozták életüket. **A középkori nagy vallási rendek óta nem létezett ilyen önzetlen idealizmus és hűség. Materialista századunkban az SS a lelki értékek lángoló példája volt.**

Semmi kétségem nincs afelől, hogy a Waffen SS áldozatai és hűségeinek saját hűskölteményei lesznek, mint Schiller költeményei. Nagyság a nehézségek között az SS ismertetőjegye.

A csend függönye hullott a Waffen SS-re a háború után, de ma egyre több fiatal ember tud valahogy létezéséről, eredményeiről. Híre n? és a fiatalok többet akarnak tudni. **Száz év múlva majdnem mindent el fognak felejteni, de a Waffen SS nagyságára és hűségére emlékezni fognak. Ez a hűség jutalma.**

Forrás: Journal of Historical Review, 3 évfolyam, 4. szám, 441-468 oldal

antidogma.hu

Ajánló